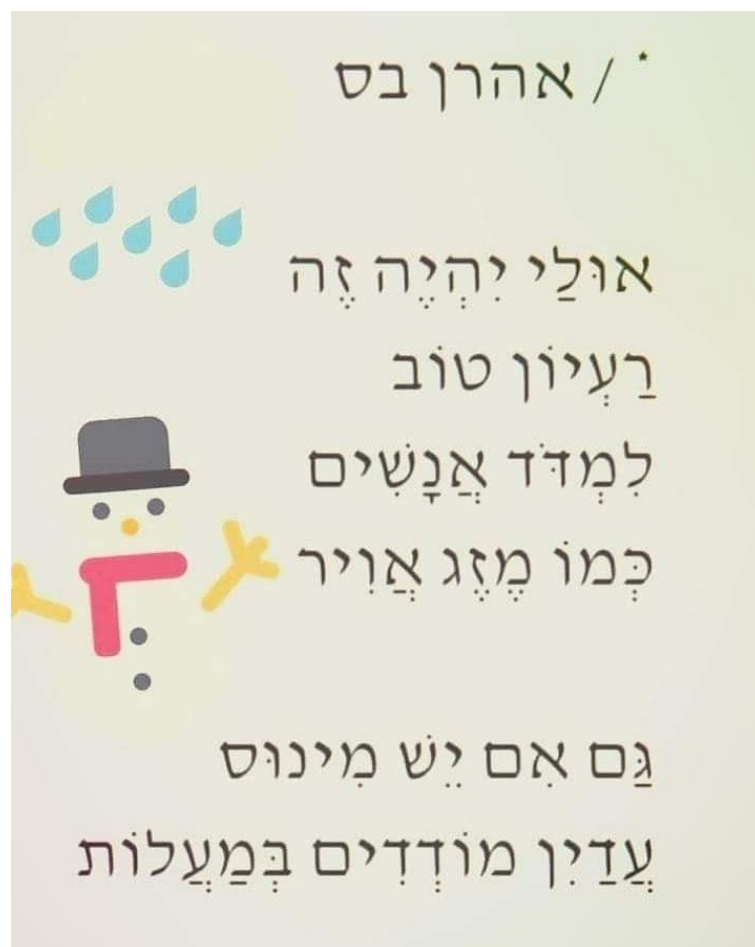




נר 8 של חנוכה

גיליון 2650. *ד' בטבת תשפ"א 18 בדצמבר 2020

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com



נשיאים ורוח וגשם גם (5)

"יש רעם חלש ורעם בינוני ורעם חזק חזק שלא נעים לשמוע בעיקר אם אתה לבד..."

החורף הגיע – שוב גשום, ושוב קר, ושוב חזרנו לכותרת החורפית של הדיווחים.

ואלו חלק מהדברים שאנחנו עוסקים בהם בימים אלו – עדכון שוטף -

תקציב 2021 – במסגרת סיכומי הקהילה של 2020, נראה שאנחנו מצליחים לעמוד בתקציב שאושר בתחילת השנה (למרות הקורונה), אבל אין שם הרבה אוויר להשקעות. לכן על פניו יש סיכוי טוב שהמיסוי ימשיך כפי שהיה השנה. בכל מקרה, מאחר וזו הייתה שנה ראשונה של שיטת המיסוי הזו, נעשה בחינה יותר עמוקה ונציע את ההצעה הכי מדויקת לטובת תקציב 2021.

חינוך – החינוך ידע השנה לא מעט הפתעות, כמעט כל שבוע היינו צריכים לעשות היערכות מחדש. אבל עם מנהלת חינוך מנוסה וטובה, ועם צוותים טובים ויציבים, הצלחנו להגיב לשינויים הרבים בצורה מוצלחת ולהגיע לסוף השנה עם מינימום נזקים (שאפו כולם).

לגבי השנה הקרובה ושאלת המע"מ, יש נכון להיום שמונה משפחות שהצטרפו לסטטוס של מועמדות, ניתן עד סוף החודש למי שמעוניין להצטרף. מי שלא יצטרף יתחיל לשלם את מחיר החינוך בתוספת מע"מ, החל מינואר 2021.

מתקני משחקים – התחדשנו במתקן נינג'ה ובקיר טיפוס שעומדים בתיקני הבטיחות, הותקנו בשטח שבין שני התלתונים – שווה לבוא לראות (ולטפס).

התחדשנו גם במגרש המשחקים החדש בכניסה להרחבה, הוא אושר כבר לפני שנתיים והוקם רק עתה, אבל הוא שריר וקיים ושווה לעשות טיול ולשחק בו.

מערכת הצבעות מקוונות – קיימנו הצבעה אמיתית ראשונה, אחוזי הצבעה מרשימים, רוב החברים הצליחו להסתדר עם המערכת, ומי שלא, קיבל סיוע ע"י צוות הקלפי.

מערכת תקציבים אישיים - באותה נשימה אנחנו ממשיכים גם לעניין הטיפול בתקציבים. מספר משפחות נמצאות בתהליך "פיילוט", נראה שכרגע זה עובד בסדר, ובהנחה שהכל יתנהל כמו שצריך, יש סיכוי טוב שבמהלך החודשיים

הקרובים נעביר את כולם למערכת התקציבים החדשה, ותתחילו לקבל את דף התקציב באופן שוטף דרך הניידים במערכת "מקומי".

למי שאין אפשרות, יהיו גם דפים, אבל הכוונה להעביר את כולם למערכת התקציבים המקוונת עד מרץ, שווה לעקוב אחרי ההודעות בעניין.

ועוד כמה מילים על התשתיות – תחילת העבודה מתוכננת לקראת אפריל. בגלל המורכבות של הפרויקט וההשפעה המשמעותית מאוד שתהיה לו על כל ההתנהלות שלנו בשנתיים הבאות, תהיה עוד שיחת הכנה לפני תחילת העבודות, ויזרום הרבה מידע במהלך הפרויקט עצמו. נדווח על התחלה וסיום בכל איזור שייכנס לעבודה, וננסה לעשות הכל כדי להצליח לעבור את התקופה הזו באופן סביר – מאוד חשוב שתעקבו אחרי הפרסומים ואחרי השלבים של התקדמות העבודות, ותתארגנו לקראתם.

צמיחה וקליטה – מתקדמים לקראת תחילת הקמת התשתיות בשכונה החדשה שבהרחבה, רותי גדליזון מובילה את הצמיחה עם צוות צמיחה שהקימה, מוזמנים לפנות אליה למידע ולהרשמה.

שיהיה חורף גשום ונעים, והכי חשוב – סעו בזהירות – גל סער





על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• נר שישי של חנוכה

חג שמח לכל בית כפר הנשיא. חנוכה השנה הוא בסימן הקורונה: הילדים יצאו לחופשה (ארבעה ימים אחרי שחזרו מ"חופשת הקורונה", שאצל חלקם, תלוי באיזה גיל הם, נמשכת כבר חדשים רבים). השנה לא התקיימה הדלקה מרכזית לכל הקיבוץ, אבל במקומה אנחנו משופעים בהרבה מאד אירועים קטנים, כמצוות שלטונות המדינה. אין לי מספיק מלים לשבח את צילה את אשרת, יפעת, ועוד רבים אחרים על המאמץ המיוחד להביא אל כולנו את שמחת האור. בניגוד לשנים קודמות, אפילו אכלתי סופגנייה! כי החברה של המכינה חלקו לנו. (פשוט לא היה לי נעים מהם, וגם לא עמדתי בפיתוי...) תודה לכם חברים.

ותודה לקבינט הקורונה, שבגלל שיקולים, שלא היו כל כך קשורים לבריאות הציבור, לא מנעו מהנכדים לבוא להדליק נרות אתנו. בסך הכל – חג שמח!

• החיסונים

אינני יודעת מתי יזמינו אותי לבוא ולהתחסן. אני מניחה שזה לא יהיה בשבוע הבא, אבל אני מודיעה כאן בפה מלא: כשיזמינו אותי, כשיגיע החיסון עבורי – אני אלך להתחסן. יש לקוות שבעוד כמה שבועות נהיה מצוידים ב"דרכון ירוק", ובני משפחתנו לא יצטרכו לחשוש לבוא אלינו ולהדביק אותנו.

הנה עוד מחשבה עתידנית: חזרה אל מופעי התרבות למיניהם: סרטים, הצגות וקונצרטים. הקטסטרופה, שהיא מנת חלקם של עסקי התרבות והבידור למיניהם, מכאיבה מאד. הן כי אנשים רבים איבדו את מטה לחמם ואת עיסוקם, והן מפני שכבר קרוב לשנה עולם התרבות שלנו מושבת בחלקו הגדול. אותי זה מדאיג. ברגע שיהיו מספיק אנשים בעלי "דרכון ירוק" ניתן יהיה לחזור לאולמות, ולקיים הצגות, סרטים וקונצרטים בפני קהל אשר גם שילם עבור כרטיס הכניסה, וגם מצויד ב"דרכון הירוק" כתנאי לכניסה לאולם.

ואולי גם, בהינתן "הדרכון הירוק", יוכלו ילדינו/נכדינו לחזור ללימודים במתכונת רגילה. לדעתי, ברגע שהחיסונים יהיו זמינים לכל, תעודת חיסון צריכה לשמש אישור כניסה לבית הספר.

• חסות טריות

אין כמו ירק או פרי טרי שנאכל סמוך לקטיפתו. תודה, תודה לכם הצעירים של השומר החדש, אשר יחד עם ילדינו גידלו ערוגות ערוגות של ירקות חורף ירוקים, מרהיבים ואורגניים. תודה על החסות העסיסיות שנכנסו הישר לסלט ולשייק של הבוקר!

• בדובאי כבר הייתם?

אינני מתפלאת על הנהירה הגדולה, הריצה המטורפת לדובאי. ישראלים רבים, כמו העדר היוצא מהמכלאה, נוהרים אל "החופש"!

התופעה קצת מזכירה לי את נסיעותינו ב- 1967 ל"גדה המערבית". אלא שאז, היינו בטוחים שאו-טו-טו מחזירים את כל השטחים האלה וצריך לראות את כל המקומות האלה (הרבה לפני שדובר על ארץ ישראל השלמה, על קדושתה של כל אבן מעבר לקו הירוק) פשוט רצינו להספיק לפני שייחתם הסכם, וכמו אחרי מלחמת קדש, עוד מעט ניסוג מכל האזורים האלה וצריך להספיק.

הפעם, אני לא כל כך מבינה את הבהילות לנסוע עכשיו לדובאי, ממש לא ארץ ירוקה, א. כי היא ארץ מדברית, ב. היא ארץ אדומה מבחינת הקורונה.

אבל, מאידך, אולי כדאי לרוץ מהר ולבקר שם, כי עוד מעט יתחילו הקלקולים: הישראלי המצוי יגרום לדובאים להסתייג מהתיירים הישראלים, וחס וחלילה, אולי עוד יהיה שם אירוע טרור.

מכל מקום, אותי לא תראו, בזמן הקרוב, נדחקת בטרמינל 3, בדרכי לאמירויות. כפר הנשיא מספיק ירוקה עבורי.

שבת שלום

תמר





לבנון - גבולות הדם

1. לא מזמן כתבתי שמלחמת לבנון הראשונה, בהרבה מובנים הייתה המלחמה ששרטה בי הכי הרבה שריטות. בעיקר מבפנים.

היינו חטיבת המילואים האחרונה שהתאמנה בצאלים, ולכן בתמורה גויסנו ראשונים. כל מלחמה היא עסק מטונף אבל מלחמת לבנון הראשונה הייתה מטונפת במיוחד.

כאב הלב על מה שעוללנו לנופים היפים של הארץ המיוסרת הזאת, שפרצנו אליה כמו ההונים לאימפריה הרומית, רק כדי להגשים חלום הזוי של גנרל מזדקן לסדר את המזרח התיכון מחדש.

2. בערוץ כאן 11 מועלית כעת סדרה דוקומנטרית חדשה שנקראת "לבנון - גבולות הדם". "לבנון - גבולות הדם" היא כל מה ש"שעת נעילה" היא לא. היא דוקומנטרית ולא בדויה ומניפולטיבית. היא פורשת יריעה רחבה ומגוונת של קולות מספרים. ובעיקר היא מראה עד כמה סיפור יכול להיות מסופר גם דרך הראשומון שלו. כלומר הסיפור של לבנון והמלחמה/מלחמות בה, באופן חריג נשמע לא רק דרך קולם של נציגיה ההומניים והמוסריים של הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון. אלא באמצעות הרחבת יריעת הסיפור והשמעת קולם של אלה החיים בה ורואים אותנו, לפעמים למרבה הזוועה ולפעמים גם לא, אולי קצת אחרת מכפי שאנו רואים את עצמנו. ריבוי הקולות הזה הוא מצמית. משום שהתמונה העולה ממנו היא מבעיתה, בעיקר לגבי איך שאנחנו נראים בה.

3. "לבנון נחשבה עבור הדור שלי למדינת הכאוס הבלתי צפוי: גיהנום מזרח תיכוני וגן עדן אירופאי, הדובדבנים בקיץ והשלג בחורף, המארבים הקפואים סביב המוצבים, והסיסמאות החמות של הפוליטיקאים אחרי כל מבצע או מלחמה שלעולם לא הסתיימו אלא רק בשטיפת מוח".

כותב איתי לנדסברג נבו לשעבר מנהל מחלקת תעודה בערוץ הראשון ועורך התוכן והתסריטאי של הסדרה, בשיתוף עם דוקי דרור כבמאי. וגילוי נאות, איתי לנדסברג היה לפני די הרבה שנים אחד מכוכבי 'כל סוטה', בעיקר הגיליונות שראו אור בתקופת מלחמת לבנון הראשונה.

4. הפרק הראשון שודר לפני שבועיים והשבוע שודר הפרק השני. ואני חושב שמאז "מכתבים בלבנון" של יהודה קווה לא ראיתי יצירה כה מגובשת קוהרנטית ומרובת קולות. היא פשוט טובה ומרחיבה את הדעת למי שיש לו כזאת.

בקיצור בכל יום רביעי בשלושת השבועות הקרובים בשעה 21:15 כדאי לכם להתנתק מהשקן סגול השיער וחבר מרעיו ולעבור לכאן 11 ולצפות במשהו שעשוי או עלול מאוד לשנות את דעתכם על עצמכם. כדאי באמת שכדאי.



רגע של ציור

בעקבות שני הפרקים שכבר שודרו, וגם משום שגם אני לקחתי חלק במלחמה האיומה והמטופשת הזאת, שהתחילה כמבצע שכונה 'מבצע של"ג' והפכה להיות במהרה למלחמה שהתגלגלה עד שנת 2,000. אני מוסיף להנאתכם ציור שציירתי השבוע, שעשוי כולו ממשקעים שעוררה בי הסדרה החדשה של איתי לנדסברג ב"כאן 11". לציור קראתי "חיילים". קחו אותו כצידה ויזואלית לדרך.



חיילים – גבולות הדם



פינת המידע הרלוונטי



13.12.2020

שידרוג תשתיות

לחברים שלום רב!

פרויקט שדרוג התשתיות צפוי להתחיל באפריל, מאי 2021, איחור של כשנה מהמועד המתוכנן.

סיבת הדחיה הייתה עיכוב בקבלת מענקים מהמדינה המצטרפים להיטלים שישלמו החברים והקיבוץ. לשמחתנו הדבר הוסדר.

בשלב זה מדובר על שדרוג תשתיות מים וביוב. אנו עושים כל מאמץ לשדרג גם את תשתיות החשמל והתקשורת. הדבר תלוי ביכולתנו לגייס מקור כספי. מקוים שיעלה בידנו בחודשים הקרובים. במידה ויצא לפועל יחולק הסבר מפורט, כפי שנעשה לגבי תשתיות מים וביוב.

לא יאוחר מפברואר נקיים שיחת הסבר לציבור עם גרשון שרון מנכ"ל קולחי גליל עליון. בפגישה יפורט התהליך ונתייחס לשאלות חברים.

התשלום החודשי עבור היטלים מים וביוב יתחיל בינואר 2021.

ברי, המתאם מטעם הקיבוץ, נפגש כבר עם החברים לגבי התשתיות הקשורות לביתם, חברים שעדיין מעוניינים לברר או לשאול מוזמנים לפנות לברי.

חג חנוכה שמח אלי



מזל טוב ליום הולדת

ירון רז	21.12	פט בן זאב	18.12
ארלין פרימוסט		מיכל אשחר	
גפן פרוש		מוריה אלמן	
עומרי קישלינסקי			
דניאל וויאט		תם גרשמן	19.12
נוגה חגולי		הילה ויסבקר	
		בר כהן	
אלזה רודולף	22.12		
אלי ראובינוב		אריה ניצן	20.12
שחר פורת		בן הדר	



כמה יופי שמחת נעורים אהבה וחיוך - ניתן לראות בממונה אחת.

באחד מערבי חנוכה. חברי המכינה שאת חלקם ניתן לראות כאן בתמונה, עטויי מסכות וכפפות על ידיהם, עברו מבית לבית של קשישי הכפר, לומר לנו חג שמח, להביא חיוך של אור ושמחה והגישו לכל אחד סופגניה עטופה. אפשר תמונה איתך? הם שאלו.

בתמונה משמאל למטה הקשישה אביטל שובל שמחה עם כל היופי הזה. ויש על מה.

תודה לכם חבר'ה באהבה. שתזכו לתת תמיד באהבה כזאת.



משולחן העורכת / שושנה שרקי

אני ואתה אוהבים להיות בבית / החלק היומי / סיון רהב-מאיר:

הערב – נר שמיני של חנוכה. מה ניקח משמונת ימי האור האלה? הנה מה שכותב הרב חיים נבון:

"אבות אבותיי היו כלואים במשך מאות שנים בגטו היהודי בפרנקפורט, שהיה נעל מדי ערב. פעם שאל גרמני את אחד מזקני היהודים: זה לא מעליב, להינעל כל לילה בתוך הגטו? הזקן החכם השיב לו: זה לא שאנחנו נעולים בפנים, אלא שאתם נעולים בחוץ.

בימי הקורונה, הרבה מהפעילות החיצונית שלנו מבוטלת או מוגבלת. אנחנו יכולים לבחור איך לראות זאת: האם אנחנו נעולים בפנים, או שהעולם נעול בחוץ? כאשר דלתותינו ננעלות בפני העולם, אולי נחזור וניזכר שהבית הוא הזירה החשובה ביותר.

שירו של אריק איינשטיין משנות השבעים, 'אני ואתה נשנה את העולם'. זכה בישראל למעמד מיתולוגי. איינשטיין היה אדם עדין ורגיש, אבל ייתכן שלפני היומרה לשנות את העולם כולו, מוטב היה להתמקד בחבורה שהקיפה אותו באותה תקופה, ושהיה הרבה מה לתקן באורחות חייה. לפני שנשנה את העולם, מוטב שנתקן את עצמנו ואת סביבתנו הקרובה. השיר שלו 'אוהב להיות בבית' הוא שיר עם מסר מוצלח יותר מאשר 'אני ואתה נשנה את העולם'. התיקון מתחיל מבפנים החוצה: קודם אשתדל לתקן את עצמי ואת בני ביתי, לשפר את סביבתי, ואם אפשר – גם להיטיב עם העולם כולו. זה השלב האחרון של התיקון, ולא נקודת המוצא.

חנוכה מזכיר לנו להתחיל בבית פנימה. האור יבקע לחוצות העיר, אבל מתוך שער הבית. מי שרוצה להפוך את העולם – יבנה בריקדות ברחוב. מי שרוצה להאיר את העולם – ידליק נר בפתח ביתו".

